

ugajalo, ker je mogel več moliti. Zavoljo svetega pastirja je imel gospodar veliko srečo.

Ko se pa slednjič gospodar prepriča plemenitosti in celó čudežne moči svojega svetega ovčarja, ga začne častiti, za odpuščanje prositi itd. A tega skromni svetnik ne more prenašati; zato se poslovi in gre v samostan ter postane še slednjič opat in umrje v veliki popolnosti.

Ako si ne upaš, mali prijatelj, tako junaško se zatajevati, kakor sveti Vendelin, vsaj to se polagoma nauči, da boš skromen v svojih zahtevah in zadovoljen s tem, kar ti nakloni božja previdnost.

Koncem počitnic.

Dosti je počitnic, dosti —
Le hitimo v šolo spet,
Zapustimo hrupni svet,
Zdaj lenoba naj se posti!
Mar nam bodi učenosti
Dokler smo še mladih let!

Slehern v klopi mirno sedi!
Tu premini šala, smeh,
Paznost vladaj v šolskih dneh.
Vsak na vzórno delo gledi!
Skratka: kar ne ugaja vedi,
Vse odslej nam bodi v greh!

Mesto igre bodi knjiga!
To naj pomni dobro vsak,
Kdor će biti kdaj veljak;
Saj nam um le uk prižiga,
Slava ž njim se domu dviga...
Bodi nam enak korak!

Tisti, ki se zgodaj trudi,
Dasi slab še, mal in mlád,
Žel na starost bode sad,
Zanj ne bodo časi hudi,
V zadovoljstvu, v sreči tudi
Njega trl ne bode glad.

Dosti je počitnic, dosti!
Urno, brzo v šolo spet,
Dokler smo še zdravih let,
Mar nam bodi učenosti — —
Do blagosti, do kreposti
Nov se nam odklepaj svet!

V. Rastko.

